

дългото пътешествие по суза и море; дори е препоръчен: все разноски, които Козима не може да понесе със своя мършав личен бюджет, състоящ се от няколко стотинки, които майка ѝ ѝ дава всяка неделя. Но тъй като е нужно на всяка цена да се върви напред, ето че писателката, поетесата, надоблачното същество слиза в зимника и открадва един литър зехтин; тази кражба е лесна за нея и за сестрите ѝ, понеже когато майката и слугинята са заети в кухнята, ако дойде някоя жена да си купи зехтин или вино, те на драго сърце я обслужват. И така, пристига прислужницата на семейството на секретаря на Съда, което живее от няколко дни в дома на леля Паола на дъното на улицата, и си купува стъкло със зехтин: Козима получава сумата в дребни сребърни монети от по половин лирета едната; след като жената си бе отишла, тя дълго задържа тия бели семки в свития си юмрук, чак додето ги стопли; тя изпитва гризения на съвестта, страх, също и малко срам; но след това си помисля, че един от домашните ѝ не се стеснява да слага в джоба си половината от наема за гората и прихода от бащемите, за да я пропилее на комар и съжени, затова и тя разделя монетите на две: половината за дома, половината за славата. Наистина, после тя разкри греха си на изповедника, като му каза, че е откраднала, но без да съобщи причината: и за покаяние тя пости петъка и съботата.

Твърде наскоро пристигнаха коректурите на романа. Козима не знаеше какво точно представляват те: тя си помисли, че издателят ѝ изпраща някаква мостра, като се учуди, че страниците са така дълги като печатните колони във вестниците. Остави ги така, като намираше смешно и почти невероятно това преобразение на нейния труд. Името ѝ, поставено най-горе, над заглавието, почти я смущаваше: струваше ѝ се твърде много изложено на любопитството на читателя. Като бе видял, че коректурите не се връщат обратно, издателят беше изпратил малко сърдито писмо, като ги изискваше обратно поправени. Тогава Козима се реши да исправи многобройните печатни грешки, като изпита първата мъка от диренето на двойните букви в разнебитния речник, останал от баща ѝ, но сещащ още следи от петна и миризма на емфие; ала коректурите тя направи